

חמשת הנשיאים: רוטנשטרייך (שני מימין) עם אמנון גולדנברג, הנשיא לשעבר של לישכת עורכי־הדין, חיים הרצוג, כיום נשיא המדינה, מבקר המדינה יצחק טוויק והנשיא הנוכחי של לישכת עורכי־הדין, הפרופסור דויד ליבאי

פסילתו של איש כבוד

תקופות. בתקופה הראשונה פעל רוטנשטרייך רק כידיר ואיש סוד של שני הצדדים, ובתוקף כך היה מְפָשֵׁל ומיישב סכסוכים. אולם משנת 1979 כאשר מונה על פי ההסכם להיות בורר חוקי בין השניים, השתנה תפקידו. מאז חייב היה להיות זהיר יותר ולא לייצג צד אחד בענייניו הפרטיים, ללא ידיעת הצד השני. ולפי רעתי, אומר השופט "לא ידע אמנם המבקש כי הבורר ממשיך בייצוג אחיו". ואם כי כל פעל של רוטנשטרייך היה הארכת חוזה עילה, הנמצאת בבעלות חברה השייכת לאח משה, הרי היה עליו להודיע על כך לאח השני.

שלוש פעמים ניסה שמואל יחני נוף על־ידי עורכי־הדין שלו, השר לשעבר שמואל תמיר ושותפו יהודה מוריץ, לפסול את רוטנשטרייך, ונכשל. בית־הדין אישר לא מצא עילה מספקת לכך. אולם בחודש דצמבר בשנה שעברה, התברר לו לפתע, כי רוטנשטרייך בהשכרת וילה עבור אחיו, וקיבל שכר־טירחה ממנו. הדבר לא היה ידוע עד אז לסמי והוא איבד לחלוטין את אמנון כבורר.

הציג לו מצג־שווא בדבר שוויים עסקים מסוימים וכי עמל־חיו עומד להיגזל ממנו. שוב נערכו דיונים מריבות ופגישות, ולבסוף, בשנת 1979 נחתם הסכם חדש, הסכם אפולקו (אשר במכסיקו) ושם נקבע כי רוטנשטרייך, עורכי־הדין של האחים ואיש סודם מאז 1953, יהיה הבורר הרישמי ביניהם. הוטל עליו התפקיד הקשה והעדין, להחליט אם אח אחד רכש את כל מיפעל חיו של האח האחר, ומי מהם דובר אמת, קבע השופט הגין.

מיליון דולר בשנה. פגעה בבריאותי, אני מתרחק מהמיקצוע שלי, חיים חברתיים כמעט שאין לי. כל זמני נתפס לדבר הזה, העיד האח הבכור סמי, בבית־הדין בעת הדיון בבקשת הפסילה של רוטנשטרייך. אני מתלונן כבר חודשים על 'ביאס' (הטיית פנים) מצידו, זהו ארס עויין, עיוור לי, אמר שמואל בבית־הדין המישפט, ואכן, אחרי 25 שנות ידידות ואמון ללא רהור, החליט שמואל יחננוף כי הבורר נוטה חסר לאחיו, וכי הדבר מסכן את תוצאות הבוררות הענקית, העוסקת במיפעל חיו של יחננוף.

מעולם לא נפסל בורר נכבד כד"ר יהושע רוטנשטרייך, על־ידי בית־משפט ישראלי. ד"ר רוטנשטרייך הוא ראש מועצת־העיתונות, וכיהן בעבר כראש לישכת עורכי־הדין בישראל. לפני שבועיים הוא נפסל מתפקידו כבורר, על־ידי השופט־המחוזי עקיבא אריה הגין, בגלל סכום של 1100 דולר, שקיבל כמהלך הבוררות, כשכר־טירחה ממשו יחננוף. השופט מצא כי אי־הודעה לצד השני לבוררות, שמואל (סמי) יחננוף, על קבלת סכום זה, פוסלת את ד"ר רוטנשטרייך להמשיך בתפקידו כבורר בין האחים.

היתה זו החלטה אמיצה ונועזת מצד השופט הגין. שופטים אחרים לפניו לא רצו לרדוף בבקשת הפסילה, והשופט דויד ולך אף פסל את עצמו מלשכת ברוך כיוון שעבד בזמנו במשרדו של עורכי־הדין רוטנשטרייך.

הבוררות בין האחים יחננוף היא חריג במציאות הישראלית. זהו קרבנל לוחט של מילחמת־אחים, המתנהלת בכל המישורים ועולה לצדדים סכומי עתק. הבוררות עולה לי יותר משני

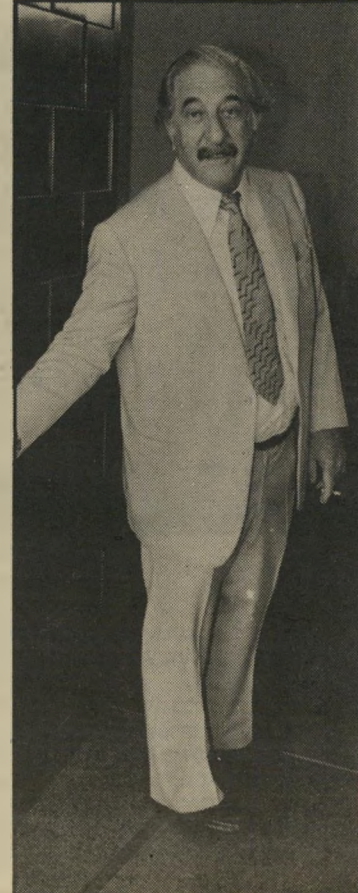
עניין של אמון
במבט ראשון, אומר השופט הגין, נראית הפרשה כניפוח העניין ללא כל יחס. אמנם, סכום פועט של 1100 דולר לא היה בו כדי להעשיר מישהו. אך עצם פעולתו של

בשלב זה היו כבר האחים כליכך מסוכסכים, שלא יכלו להיות נהדר אחד. כרי לנהל את עסקיהם המשותפים ונאלצו למנות לעצמם חליפיים, שיפעלו בשמם. ד"ר רוטנשטרייך נבחר להיות "מחליט" בין החליפיים. החל מתקופה זו גבר והלך חשדו של שמואל, כי הבורר נוטה פנים לאחיו.

שני האחים החלו דרכם יחד, ממיפעל טכסטיל קטן שנוהל על־ידי המישפחה בתל־אביב. בזמן מילחמת־העולם השנייה, נסע שמואל לארצות־הברית, ושם למד והחל עוסק בהובלת כימיקלים. העסקים גדלו וחבוקו עולם

אח משה יחננוף שכר־טירחה לבורר

אח שמואל יחננוף הבורר עויין אותנו

בגלל שכר־טירחה בסך ססוו דולר פסל השופט את אחד מעורכי־הדין הנכבדים ביותר במדינה מלהוסיף לכהן כבורר בבוררות־המיליארדים

הבורר עבור אחד מהירכים במהלך הסיכסוך, בלי הודעה על כך לצד השני היה בו כדי לגרום איבוד האמון בו. מאחר ששמואל לא ידע על דבר הייצוג (של רוטנשטרייך את אחיו) הרי חובה היתה על הבורר לגלותו לו, ביתר שאת, כשנוכח כי שמואל החל לאחד את אמנון בו, והביע חשש לחדר צדדיות. קבע השופט. עורכי־הדין אמנון גולדנברג, המייצג את האח משה ופועל גם עבור המשך כהונתו של הבורר, חזר וטען כי עניין השכרת הווילה הוא עניין שולי וקטן־ערך, וכיוון שרוטנשטרייך נהג לייצג כל אחד מהאחים בעניינים אישיים שלהם, לא היתה בכך כל פגיעה בבוררות. אולם השופט הגין מבדיל בין שתי

שמואל החל מפרש החלטות וצווים של הבורר, כפועלים נגדו ולטובת אחיו. כאשר התנגד להארכת חוזה לחכירת אוניות בסך 180 מיליון דולר, בגלל שפל כספנות העולמית, הכריע הבורר לטובת אחיו, והאריך את החכירה. רוטנשטרייך חילק בונוסים למנהלי החברה אשר נותרו בשמואל, והאח הנפגע ראה בכך ניסיון, מצד משה, לקנות את לב המנהלים הללו. בעזרתו של רוטנשטרייך, שמועות שונות ורכילות שהתגבגבה לאוזניו של התובע, רמזו כי רוטנשטרייך לא מנע מילים של זילזול ולעג לסמי, בעת כינוס מנהלים שנערך באמסטרדאם. יותר מזה, היו אף שטענו כי רוטנשטרייך עצמו הצטרף ללעג ולמילות הברדיחה על סמי.

והאחים מצאו אצמם שולטים על אימפריה איריה של מיפעלים, חברות, ציי מכליות ואינטרסים בחברות־נפט. שמואל רכש דירות־פאר במנהטן, וילה בסך־טרופו ויאכטה ענקית. הוא נודע כאדם המסרב בתוקף לטוס, ונהוג לנסוע אך ורק באוניות־פאר. אחיו משה, נותר בישראל. הוא השגיח על עסקי המישפחה מכאן, וגם הוא רכש לעצמו בתים ונכסים אחרים. בסוף שנות השישים החל הקרע בין האחים. הם נפגשו בקירסאו, אשר באמריקה הדרומית, ושם החליטו לפרק את השותפות ביניהם. שמואל הסכים למכור את חלקו בעסקים למשה תמורת סכום מסויים. אולם מייד אחרי חתימת החוזה בשנת 1968, גילה סמי, לדבריו, כי רומה, כי אחיו משה